

af 18. april 1925, i hvis § 4, stk. 1, det fastsættes, at arbejdstimerne samt hvile- og spisepauserne for alle virksomheder undtagen brød- og kagebagerier samt konditorier skal ligge således samlet, at de unge menneskers bruttoarbejdstid ikke varer længere end de voksne arbejdes. Undtagelsesbestemmelsen for brød- og kagebagerier samt konditorier foreslås slettet. Fabriktilsynets erfaringer går ud på, at bestemmelsen af de nævnte virksomheder i ret vidt omfang har været benyttet til at sprede de unge menneskers arbejdstid ud over hele dagen i et omfang, som ikke kan være påkrævet.

Om spise- og hvilepausernes beliggenhed bestemmes det i § 4, stk. 4, i loven af 1925, at i de af fabrikloven og bageriloven omfattede virksomheder samt i de under loven af 1925 iøvrigt hørende virksomheder, i hvilke der beskæftiges mere end 5 personer, skal arbejdstiden for unge mennesker under 18 år efter højst 4 1/2 samlede arbejdstimer være afbrudt af mindst 1/2 times spise- eller hviletid. Der kan dog i henhold til lovens § 7, stk. 2, tillades afvigelser herfra, for så vidt den af arbejdsgiveren foreslåede ordning skønnes lige så gunstig for arbejderne som lovens bestemmelser. Det foreslås i § 34, at de nærmere regler om spise- og hvilepausers beliggenhed fastsættes af socialministeren.

Til § 48.

Bestemmelsen svarer til § 5 i loven af 18. april 1925.

Afsnit VI.

Dette afsnit indeholder bestemmelserne om, hvorledes der skal føres tilsyn med lovens overholdelse.

Tilsynet med den nugældende arbejderbeskyttelseslovgivning føres i første række af *arbejds- og fabriktilsynet*. Ved siden af dette findes der imidlertid det *kommunale maskintilsyn*, der fører tilsyn med samtlige landbrugsbedrifter, kornmøller og foderstofforretninger (med visse enkelte undtagelser) og med sådanne bedrifter udenfor landbruget, hvis anlæg af den pågældende fabrikinspektør skønnes at frembyde ringe fare. *Politiet* fører tilsynet med overholdelsen af bestemmelserne i loven af 18. april 1925 om børns og unge menneskers arbejde, for så vidt angår de af denne lov omfattede virksomheder, der ikke står under tilsyn af arbejds- og fabriktilsynet. Endelig deltager *embedslægerne* i tilsynet med overholdelsen af de sundhedsmæssige foranstaltninger efter fabrikloven, jfr. denne lovs § 32, sidste stykke,

og *sundhedskommissionerne* eller embedslægerne fører tilsyn med overholdelsen af de i kommunale sundhedsvedtægter indeholdte bestemmelser, der har til formål at udfylde bageri-regulativets forskrifter, og med regulativets bestemmelser om forbud mod i bagerier og konditorier at beskæftige personer, der lider af visse smitsomme sygdomme.

Ved afgørelsen af, hvorledes man skal organisere tilsynet med overholdelsen af den nye, almindelige arbejderbeskyttelseslovs bestemmelser, må man have for øje, *dels* at tilsynet må føres af et særligt tilsynsorgan, der alene er beskæftiget hermed, *dels* at hele tilsynet med lovens overholdelse så vidt muligt samles hos dette organ.

Disse betragtninger fører til at koncentrere hele tilsynet i det efter den nugældende arbejderbeskyttelseslovgivning allerede bestående særlige tilsyn, arbejds- og fabriktilsynet, og at udbygge dette på en sådan måde, at det kan svare til den både kvantitativt og kvalitativt betydelig udvidede opgave, som den nye lov vil stille det overfor. I lovforslaget er dette skridt imidlertid ikke taget fuldtud, idet det ikke vil være muligt straks at opnå en sådan udbygning af arbejds- og fabriktilsynet, at dette ville blive i stand til alene at føre et effektivt tilsyn med lovens overholdelse.

Ud fra disse betragtninger foreslås det at bibeholde det *kommunale maskintilsyn*. Der kan vel rettes den indvending imod det kommunale maskintilsyn, der indførtes ved §§ 11 og 15 i lov af 12. april 1889 om foranstaltninger til forebyggelse af ulykkestilfælde ved brug af maskiner m. v., at det ikke er tilstrækkeligt effektivt, fordi synsmændene ofte som valgt blandt sognets næringsdrivende håndværkere ikke vil stå tilstrækkeligt uafhængige i forhold til de landbrugere, hvis maskineri de skal føre tilsyn med. Hertil kommer, at det begrænsede område, som tilsynskredsene har, medfører, at maskinsynsmændene ikke vil kunne opnå tilstrækkelig erfaring, og at derfor den pligt til at vejlede synsmændene, som fabriklovens § 35, stk. 9, lægger på fabrikinspektørerne, ikke giver tilstrækkelige resultater.

Det sagkyndige udvalg var ved lovforslagets udarbejdelse af den opfattelse, at det kommunale maskintilsyn er behæftet med sådanne mangler, at meget ville tale for ved denne lejlighed at søge det afskaffet. Direktøren for arbejds- og fabriktilsynet har imidlertid udtalt sine store betænkeligheder ved, at fabriktilsynet samtidig med, at dets nuværende område udvides meget betydeligt gennem inddragelse under til-